

THE EQUALIZER 3

AF JACOB KROGSØE · 13. SEPTEMBER 2023 · 3 MINUTTERS LÆSETID

I dette tredje kapitel om den ensomme ulv Robert McCall er vi kommet til Italien. I denne effektive selvtægtsthriller er der onde mennesker, der skal straffes. Klichéerne står i kø, men Denzel sørger for, at filmen stadig fremstår underholdende og effektiv.

Det dufter af kærlighed. Det dufter af romantik. Det dufter af Italien –
take it away, Dario:

*Nu er det nat
En bedårende nat
Som vi kalder Bella Notte
Stjernernes skær
Bringer himlen så nær
I den lyse Bella Notte*

Ja. Forestil jer netop den sang, sunget af selveste Dario Campeotto. Det er italiano-romantico!

POSTKORTSROMANTIK

Det er den stemning, den romantiske duft af Italien, som Robert McCall finder. Han finder et sammenhold og et sted, han kan se sig selv leve, på trods af, at han ikke længere troede, det var muligt. For Robert er en martret sjæl.

Hygge på det lille torv, lækker streetfood ved stranden, hvor fiskerne er søde ved hinanden. Det lokale fodboldhold, mamma mia, ja, det er skønt i Italien. Som på et postkort.

Men før det eventyr kan begynde, starter vi på Sicilien. Her møder den kriminelle Lorenzo Vitale sit værste mareridt i form af den amerikanske superselvtægtsmand og tidligere soldat og agent, Robert McCall.

Af en eller anden grund (som man finder ud af senere i filmen) har Robert set sig sur på Lorenzo. Så Robert gør det, han er bedst til: Han slår Lorenzo og alle dennes lakajer, ihjel. Bum.

Men Robert bliver skudt. Af en lille knægt! Robert overvejer faktisk, på grund af såret (og alle de indre dæmoner, der fræser rundt i hans hjerne) at begå selvmord. Det gør han dog heldigvis ikke!

NÆRMEST SOM HOS FRANK CAPRA

Hårdt såret tager han tilbage til fastlandet. Han besvimer i bilen, og en betjent finder ham og tager ham med til en lille hyggelig by, hvor alle er søde og rare – nærmest som var vi i en Frank Capra-film.

Byen er den fiktive italienske fiskerby Altamonte ved Amalfikysten. Der er smukt og malerisk. Den lokale læge tager sig af Robert, og betjenten, der fandt Robert, siger ikke noget til myndighederne. Her kan Robert stille og roligt komme sig.

Men den skønne stemning er der nogle onde, onde mafiaoser, der ødelægger. Skurkene er så onde, at det nærmest gør helt ondt – det må nærmest også gøre ondt på dem selv at være så onde.

Så der er en slange i paradiset, men det er en slange, som Robert McCall gerne vil fortrænge! For når loven ikke kan klare sagerne, ja, så må selvtægtshelten træde i karakter.

DEN ENSOMME SELVTÆGTSHELT

Filmene er mere poetisk end sine to forgængere – **The Equalizer** (2014) og **The Equalizer 2** (2018). Der er nærmest en Kurosawa/Leone-vibe over den måde, McCall, den ensomme ulv, beslutter sig for at beskytte hele landsbyen på.

Og filmene er faktisk også mørkere; flere steder er den visuelt decideret smuk. Der er skruet en anelse ned for actionsekvenserne, men når de så dukker op, så rammer de hårdt.

Det er blodigt, ondt, voldsomt. Kameraet kigger ikke væk, men lader tilskueren se det hele. Vi dvæler i straffen – den straf, som Robert nedkalder over skurkene.

Manuskriptet gør alt for, at tilskuerne skal hade skurkene. Alt. Så når Robert for alvor slipper evnerne løs i de italienske stræder og villaer, ja, så sidder man og hepper på ham. Fordi de onde er så onde, som de er. Det er nærmest en karikatur.

Robert giver endda skurkene muligheden for at blive væk. Som her:

“That’s the median nerve that I’m compressing. On a scale one to ten, that’s two. That’s three. You don’t want me to go to four. I go to four, you shit yourself. You don’t want that? I don’t want that! They don’t want that! Tell your compadres that they can leave. Tell them to beat it!”

DENZEL ER FILMENS MOTOR

Alt dette karikerede truer med at få filmen til at kollapse. Men som en anden Titan, som Atlas, holder Denzel Washington filmen oppe.

Ja, han løfter det op til et fint lille eventyr, hvor helten har kant, og hvor de onde får som fortjent. Denzel er efterhånden blevet 68 år gammel, men han leverer stadigvæk en slagkraftig helt. Med sin fremtoning, med blikket.

Robert er på mange måder den klassiske, ensomme ulv, som befolkede både westerngenren og actionfilmene i 1980’erne og starten af 1990’erne.

Denzel er en af vor tids helt store skuespillere og netop nok den eneste skuespiller, der kunne forløse filmen på den måde, som den bliver det.

Det kan fremstå enkelt, men det kræver meget at være det fundament, der holder filmen oppe.

UTROVÆRDIGT SIDE PLOT

Filmens største problem er dog ikke det karikerede, men mere det lettere uforløste, og meget utroværdige, sideplot med bombemænd og en agent, der jagter Robert.

Uden at afsløre for meget kan jeg dog, med lettelse i stemmen, sige, at dette sideplot forløses ganske smukt til sidst, men filmen havde været mere elegant foruden det.

Som med de to første film i serien er det Antoine Fuqua, der med sikker hånd instruerer. Han er god til den slags selvtægtsfortællinger.

ET VELFUNDERENDE SELVTÆGTSEVENTYR

For som et lille selvtægtseventyr fungerer **The Equalizer 3** fornemt. Hverken mere eller mindre.

Det er underholdende, det er blodigt, og så er det skønt, når skurke af den kaliber får den straf, som de ikke får i virkeligheden.

Titel: The Equalizer 3

Instruktør: Antoine Fuqua

Manuskript: Richard Wenk

Cast: Denzel Washington (Robert McCall), Remo Girone (Enzo Arisio), Dakota Fanning (Emma Collins), Eugenio Mastrandrea (Gio Bonucci), Sonia Ben Ammar (Chiara Bonucci)

Foto: Robert Richardson

Klip: Conrad Buff

Musik: Marcelo Zarvos

Spilletid: 109 minutter

Aspect ratio: 2.35:1

Sprog: Engelsk

Produktionsland, år: USA, 2023

Anmeldt i nr. 214 | [13/09/2023](#)

Stikord: [Selvtægt](#)

JACOB KROGSØE

SENESTE INDLÆG

Jacob Krogsøe. Medstifter af Planet Pulp. Redaktør. Bosiddende i Århus, hvorfra han har færdiggjort sit studie på Film- og Medievidenskab på KUA. Har desuden taget tillægsuddannelsen på Journalisthøjskolen, og startede den 1. oktober 2011 som mediebibliotekar på Randers Bibliotek. Er født på Fyn og opvokset i Sønderjylland. Har altid haft en stor passion for film, helt tilbage fra da han så film i sine bedsteforældres biograf i Hesselager. [Maltin's Film Guide \[..\]](#)